

ПОСИЛЕННЯ СПРОМОЖНОСТЕЙ СИСТЕМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У СИСТЕМІ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ЗА УМОВ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

Приймак В. А.

*ад'юнкт наукового відділу організації підготовки
та атестації науково-педагогічних кадрів
Науково-методичного центру організації наукової
та науково-технічної діяльності*

*Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського
м. Київ, Україна*

Повномасштабна збройна агресія російської федерації проти України не припиняє комплексної та систематичної діяльності правоохоронних та інших державних органів, спрямованих на протидію корупційним правопорушенням, що є особливо важливим для ефективного функціонування сектору безпеки і оборони [1, с. 4]. Більш того, в умовах правового режиму воєнного стану виникають нові умови, які сприяють збільшенню кількості корупційних правопорушень. До них, зокрема, належать:

а) зростання масштабів надання гуманітарної допомоги, що надходить на територію України від міжнародних організацій, іноземних фізичних та юридичних осіб, та переміщується територією нашої держави різними видами транспортних сполучень;

б) залучення до процесів отримання, обробки та доставки гуманітарної допомоги великого кола суб'єктів, деякі з яких мають статус посадових осіб (у тому числі – військових посадових осіб), а інші – є фізичними особами, що займаються волонтерською діяльністю, при цьому законодавчо порядок взаємодії цих двох категорій під час різноманітних дій з гуманітарною допомогою не визначено;

в) окупація окремих територій нашої держави, внаслідок чого матеріальні цінності та документи, які супроводжують їх отримання та зберігання, опиняються по за доступом або фізично знищуються;

г) виникненням нових та збільшення кількості існуючих раніше корупційних ризиків, зокрема, пов'язаних із прагненням певних осіб уникнути призову за мобілізацією або незаконно покинути територію України.

Розуміння причин та умов, які сприяють вчиненню корупційних правопорушень, дозволяє скоординувати зусилля на їх виявлення і запобігання [2, с. 113]. При цьому варто пам'ятати, що перевірки та

декларування як традиційні інструменти виявлення корупційних правопорушень у період дії правового режиму воєнного стану не застосовуються. Вказане обумовлює необхідність пошуку інших дієвих антикорупційних інструментів, до яких можна віднести численні соціологічні опитування, проведення фокус груп, аналіз публікацій в засобах масової інформації та ін.

Вказане обумовлює важливість вироблення нових стратегічних напрямів удосконалення превентивних антикорупційних механізмів в органах військового управління.

На підставі аналізу нормативно-правової бази та практики діяльності органів військового управління у сфері запобігання корупції, можна виокремити наступні стратегічні напрямки удосконалення превентивних антикорупційних механізмів в органах військового управління. По-перше, оцінка корупційних ризиків, що включає: а) аналіз антикорупційних повідомлень; б) визначення причин та умов, які сприяють вчиненню корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних із корупцією; в) уточнення переліку корупційних ризиків відповідно до актуальної ситуації. По-друге, зменшення впливу факторів, пов'язаних з конфліктом інтересів: а) мінімізація можливості виникнення конфлікту інтересів; б) врегулювання конфлікту інтересів у разі його виникнення. По-третє, зміцнення системи декларування як запобіжника вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних із корупцією: а) забезпечення своєчасного подання декларацій особами, уповноваженими на виконання функцій держави; б) збільшення рівня достовірності інформації, що міститься у деклараціях осіб, уповноважених на виконання функцій держави. По-четверте, формування у військовослужбовців нульової толерантності до корупції: а) виховання високого рівня доброчесності військовослужбовців; б) зміцнення внутрішньовідомчої корпоративної етики антикорупційної спрямованості.

Стратегічні напрямки удосконалення превентивних антикорупційних механізмів в органах військового управління уявляють собою розраховані на тривалу перспективу способи дій, спрямованих на зменшення кількості корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією. Основні стратегічні напрями у досліджуваній сфері включають: оцінку корупційних ризиків, зменшення впливу факторів, пов'язаних з конфліктом інтересів, зміцнення системи декларування як запобіжника вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних із корупцією, а також формування у військовослужбовців нульової толерантності до корупції.

Література:

1. Оновлена доктрина публічного адміністрування у секторі безпеки і оборони України : колективна монографія / С. Єсімов, М. Ковалів та ін. Львів : СПЛЮМ, 2021. 482 с.

2. Khrystynchenko N., Koropatnik I., Shopina I., Khomiakov D., Zaitsev M. Development of Integrity and Intolerance to Corruption in the System of Preparation for Military Service. *Journal of Curriculum and Teaching*. 2022. Vol 11. No 3. Pp. 112–120. DOI: <https://doi.org/10.5430/jct.v11n3p112>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-293-0-20>

ТЕРМІНИ «ДОРОЖНІЙ РУХ» ТА «БЕЗПЕКА ДОРОЖНЬОГО РУХУ»: АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗМІСТУ

Риженко І. М.

*кандидат технічних наук, доцент,
член-кореспондент Академії адміністративно-правових наук України,
доцент кафедри цивільно-правових дисциплін
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Аганін Б. Ю.

*здобувач III освітньо-наукового рівня вищої освіти (доктор філософії)
Науково-дослідного інституту публічного права
м. Київ, Україна*

В законодавстві України термін «дорожній рух» зустрічається в декількох нормативно-правових актах, зокрема в: Законі України «Про дорожній рух» від 30.06.1993 р. № 3353-ХІІ, Правилах дорожнього руху, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 р. № 1306, Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі, затверджених наказом МВС України від 07.11.2015 р. № 1395, Положенні про Департамент патрульної поліції, затверджене наказом Національної поліції України від 06.11.2015 р. № 73 та ін. Однак роз'яснень щодо розуміння цієї категорії в зазначених актах не має. Аналіз чинного та ретроспективного національного законодавства дав